

AUSTRHEIM KOMMUNE
Sætre marka 2
5943 AUSTRHEIM

Saksbehandlar, innvalstelefon
Hege Brekke Hellesøe, 5557 2352

Klage- Austrheim - 160/22 Klauvholmen - tilkomstveg - dispensasjon

Vi viser til brev frå kommunen datert 14.12.2022. Saka gjeld vedtak om dispensasjon frå LNF-formål i kommuneplanen og frå byggjeforbodet i strandsona i plan- og bygningslova (pbl) § 1-8 for bygging av veg til fritidsbustad.

Ortofoto

Situasjonskart

Formannskapet i Austrheim kommune gjorde følgjande vedtak i møte 05.12.2022, sak 117/22:

«Austrheim kommune gjev dispensasjon frå kommuneplan plan-id: 2013001 og pbl. § 1-8 til omsøkt skogsveg.

Grunngjevinga er gjeve i saksutgreiinga. Vedtaket er heimla i plan- og bygningslova § 19-2, jf. § 11-6 og § 1-8.

Saka vert sendt til Statsforvalteren i Vestland for klagevurdering.»

Statsforvaltaren i Vestland klagar med dette på vedtak i formannskapet 05.12.2022, sak 117/22.

Grunngjeving

Kommunen kan berre dispensere dersom omsynet bak føresegna det vert dispensert ifrå, omsyn til plan- og bygningslova sine formål eller nasjonale eller regionale interesser, ikkje vert vesentleg tilsidesette. I tillegg må fordelane ved å gi dispensasjon vere klart større enn ulempene, jf. plan- og bygningslova (pbl.) § 19-2 andre ledd.

Statsforvaltaren i Vestland gav negativ uttale til dispensasjon i saka, i brev av 25.08.2022, og vi viser til uttalen som grunnlag for vår klage:

«LNF-områder skal i utgangspunktet vere ubygd, med unntak av naudsynte tiltak for landbruket. Det skal takast omsyn til landbruk, natur og friluftsliv. I 100-metersbeltet langs sjø skal det alltid takast særleg omsyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser jf. pbl. § 1.8 fyste ledd. Strandsona skal generelt haldast open og privatisering og nedbygging skal unngåast. Forbodet i § 1-8 andre ledd skal vege tungt. Eventuelle avvik frå dette forbodet skal som hovudregel skje gjennom ordinær planlegging, ikkje som dispensasjon, jf. Ot.prp.nr 32 (2007-08).

I denne saka er det naudsynt med dispensasjon frå både LNF-formålet og frå byggeforbodet i strandsona jf. pbl. § 1-8. Det står i søknaden at vegen skal liggje lett i terrenget og inngrepet skal vere så lite som mogleg. Det er ikkje opplyst kva inngrep som er naudsynt, for å anleggje vegen. Det er ikkje lagt ved teikningar som viser fyllingar og skjeringar. Vi vurderer at saka ikkje er godt nok opplyst når det gjeld inngrep. Verknad av tiltaket på landskapet er ikkje klart.

Ein 175 meter lang veg, med 2,5 til 3 meters bredde er i utgangspunktet eit stort tiltak, for å få køyreveg til ein fritidsbustad. Vi vurderer dette som dårleg arealdisponering. Det er ikkje naudsynt med køyretilkomst til alle fritidsbustader, og ofte er inngrep av veg til fritidsbustaden større enn for sjølve fritidsbustaden.

Sjølv om ein ikkje har tenkt å setje opp privatiserande skilt ved vegen, er det likevel slik at ein veg til ein privat fritidsbustad vil oppfattast som meir privatiserande enn ein sti. Vi meiner slik sett at tiltaket vil auke privatiseringa i strandsona, og vil føre til at området vert meir bygd.

Tiltakshavar skriv at han ønsker å nytte vegen for å kunne ta ut trær, mellom anna sitkagran, og at tiltaket vil vere bra for naturmangfaldet. Vi oppfattar tiltaket til primært å vere ein veg til fritidsbustaden, og ikkje ein veg for å ta ut tømmer.»

Det er i vedtaket lagt stor vekt på at ein ønsker å få fjerna sitkagran i kommunen. Dette er forhold som i liten grad er relevant for vurdering av dispensasjonen, og dispensasjonen vil heller ikkje kunne sikre at sitkagran ev. vert fjerna.

Området der vegen skal leggast har i dag svært få inngrep, og har gode landskapskvalitetar. Det er uklart kor stort inngrepet vert, fordi det ikkje er vurdert kva terrenginngrep som er naudsynt for å bygge ein veg med 3 meters bredde. Statsforvaltaren vurderer at sjølv med minst mogleg inngrep for bygging av vegen, vil tiltaket likevel vere eit for omfattande tiltak i dette område, med tanke på viktige verdiar som urørt strandsona og natur. Veg og straum til hytta, kan også føre til press for ytterlegare utbygging av eigedomen.

Statsforvaltaren si vurdering er at både dei omsyna som ligg til grunn for kommuneplanen for Austrheim og byggeforbodet i strandsona jf pbl. § 1-8, vert vesentleg tilsidesett ved ein dispensasjon for bygging av ein om lag 175 meter lang veg her. Vi vurderer også at nasjonale interesser i strandsona vert vesentleg sett til sides i saka jf. elles pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan Statsforvaltaren heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av arealmessige fordelar som talar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er då ikkje oppfylte. Statsforvaltaren klagar difor på Austrheim kommune sitt vedtak i møte 05.12.2022, saknr. 117/22.

Statsforvaltaren ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon. Vi ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til klagesaka er avgjort, jf. forvaltningslova § 42.

Med helsing

Egil Hauge
seksjonsleiar

Hege Brekke Hellesø
seniorrådgjevar

Dokumentet er elektronisk godkjent